

I

Amsterdam, herfst

9

2

Sippenaeken, zomer

25

3

Terra

41

4

Schapeneiland, winter

47

5

Botshol, lente

63

I

Amsterdam, herfst

Begin begon begonnen, is het zo simpel?

Verzin verzon verzonnen, zo simpel is het

De vaderen bij een vuurtje in een grot gezeten,

kolossale beesten buiten,

niemandsdienaar steekt de kaars aan en pakt zijn ganzenveer

Voor jou alleen stomwonder van iedereen

II

Doodgewoon zit op zijn troon
en Oenepoen fluit zijn knevelliedje,
wetend steeds minder van meer
hoe ouder men werd,
geen kwaal maar een zegen,
geen zegen want eerlijk verdiend

III

Driehoog, een slaapstraat laat, novembernacht,
alle huizen heten Nooitgedacht
in geel lantarenlicht de gele peppelblaren vallen
slaat men de mug dood goedgemept
ziet men van eigen bloed de muur bevekt
hoed u huurders of eigenaren, hoed u
voor meesterkraker Piet Verdriet,
hecht als huizen is het hachje niet,
integendelen lijven lijken luchtkastelen,
waar is zus en zo gebleven, waar is die en die
en waarom schrijft men en voor wie?

Sujazeeënsakkerwinde

Voor wie anders

dan licht van mijn ogen, lucht van mijn longen,
Obsequium van Oxygen, Ughe von Sylfe Nirgendpffftsj
– mooi lullen de letteren hebben
vallen zal ik vallen zonder uilengeduid te hebben
Uwes Cumulus, Heer van Humus Nirgendpffftsjen Sylfe

IV

Nacht en de namen laten langzaam los

De wereld draait zich op haar linker wang

Van wie is men? Licht uit Van slaap

Schrijftafel, bed, kast vol boeken, maar wat weet ik,
raam waarachter wolken,
een naam in een straat, maar hoe heet ik,
het papier is geduldig en de zon kijkt mij aan,
naar mijn twee lege handen, naar de hartzaak
die het was en gebleven is, wil ik heten

Een kweetnietersliedboek zal het worden weerom,
meer dan vroeger, als het aan mij ligt
maar vanzelfsprekend evenzeer of nog meer
aan de toevallige samenloop, zin moet ik
hebben, een helder hoofd, mijn souffleur niet dronken,
als het vraagteken op mijn hand is, is alles op mijn hand

VI

Opnieuw

aan zijn telraam zal zitten
de raadselgerechtigde

Uit dezelfde stilte

anders vertaald zal het moeten

Ademruitertje het woord

Zoals roos in stilte vanzelspreekt met haar zon
en achter de woorden je naam staat;

opnieuw

en opnieuw, buiten alle alfabetten om,
adem, lezing
door longen van het gedicht van het leven gegeven

VII

Tot slot, uiteindelijk, ten laatste doe ik mijn stervelings ding
en laat jullie mijn spiegel en sleutel, kleren en klok;
sneeuw erover, al die blaadjes van de kalenderboom gevallen
Vaarwel peppel en slaapstraat,
paalwormen en kraaien, herenhuizen aan de gracht
en spiegeling van herenhuizen in de gracht
Vaarwel Vallejo's, Bertrans en Wolkensteiners,
uitvinders van geestelijk kauwgum,
metaforisch elastische schaduwboksers, allen bezig
met nieuwe vertalingen uit het Chinees van jullie dagen
Vaarwel ook kortstondige moleculen-samenklontering
Frans Kuipers genaamd, altijd al een passende indianennaam
willen hebben en So What zal ik heten in de optocht
der wolken, vaarwel losbandige moleculen op jullie reis zonder eind

VIII

Geboren en getogen en geroepen
uit de verte en een paar keer
voor de duur van een duizel
hier geweest en zo schromelijk
weer kwijtgeraakt wat voor even altijd gold